
VEKKU!
F 02 1520 337

Vekkulilla ja Venlalla on tänään vilkasta. Omenat, joita heidän olisi määrä poimia, käyttäytyvät aivan kuin olisivat tulleet kaistapäisiksi — nauravat ja hyppäävät ympäriinsä ja lentelevät sinne tänne! Montako omenaa tuossa kuvassa muuten on? Entä montako päärynää, kurkkua ja kurpitsaa? Sivulta 22 näet, oletko laskenut oikein.

Muualla lehdessä on vielä 14 iloista omenaa. Katso tarkkaan läpi kaikki sivut, ehkäpä hyvinkin löydät ne kaikki. Mutta minkä takia omenat ovat niin hyvällä tuulella? No, ne saavat olla mukana tämänkertaisessa satukirjassakin!

VEKKULI

ROHKEITA RETKEILIJÖITÄ

JOS OLET VALMIS, NIIN VOIMME LÄHTEÄ RETKELLEMME METSÄÄN.

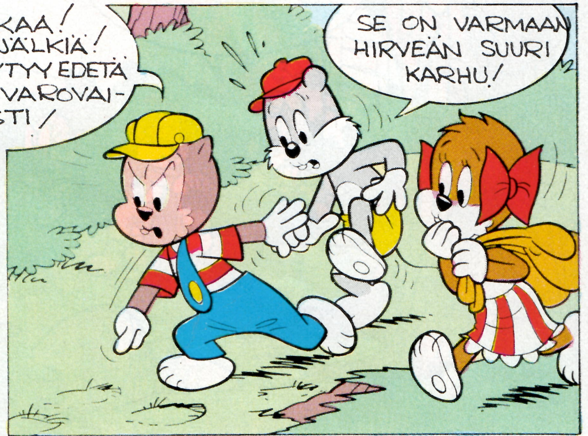

TOISAALTA TAAS, JOS VENLA KANTAA PAKKAUKSEMME...
OIKEIN MIELELLÄNI. SE KÄY MINULTA KUIN TANSSI.

HYVÄ ON, TULE MUKAAN SITTEN. MUTTA SAAT KULKEA MEIDÄN JÄLJESSÄMME.

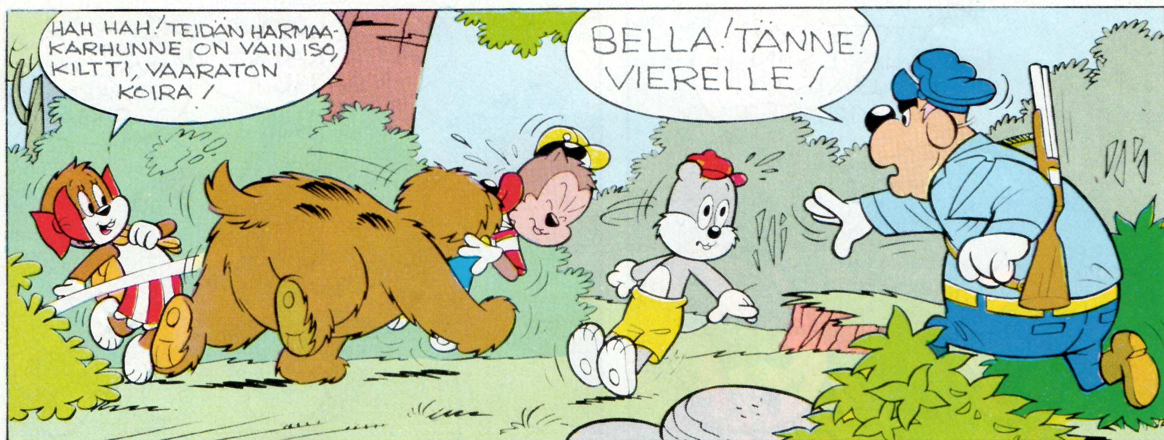
METSÄ ON TÄYNNÄ VAAROJA. MUTTA ÄLÄ PELKÄÄ, VENLA, OLEMMEHAN ME MUKANASI.

KATSOKAA! KARHUNJÄLKIÄ! MEIDÄN TÄYTYY EDETÄ HURJAN VAROVAISESTI!
SE ON VARMAAN HIRVEÄN SUURI KARHU!

VARMASTIKIN HARMAAKARHU. NIIDEN KANSSA EI OLE LEIKKIMISTÄ.

TIEDÄTTEKÖ MITÄ? SE OSAA KALASTAA!

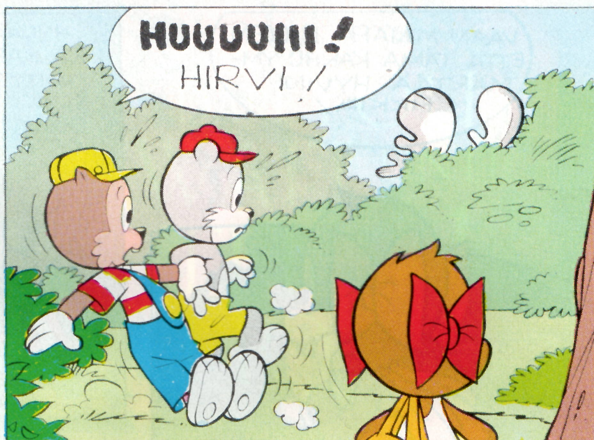
SE ON TUOLLA PENSAASSA!

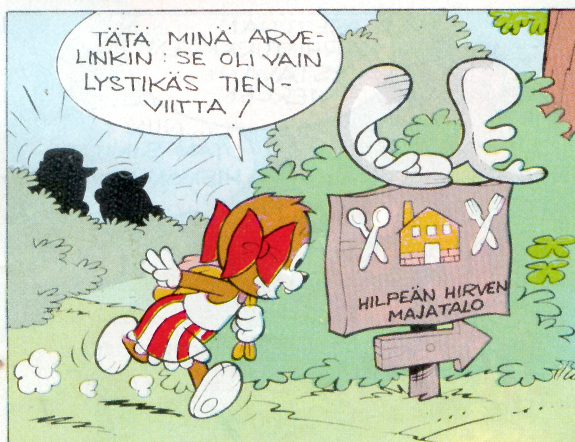
KILTTI NALLE, ÄLÄ SYÖ MEITÄ...!

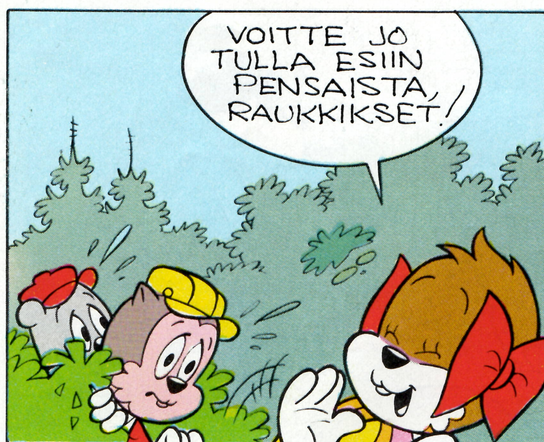

HAH HAH! TEIDÄN HARMAA-KARHUNNE ON VAIN ISO, KILTTI, VAARATON KOIRA!
BELLA! TÄNNE! VIERELLE!

ÄLKÄÄ PELÄTKÖ, LAPSET! SE EI TOSIAANKAAN OLE HIUKAN HIUKKAA VAARALLINEN!

MINUN BELLANI EI TEE PAHAA KÄRPÄSEL-LEKÄÄN.

HIHHIHHIH! ON SIINÄ MINULLA URHEITA TURKIS-METSÄSTÄJIÄ!

HUUUUIII!
HIRVI!

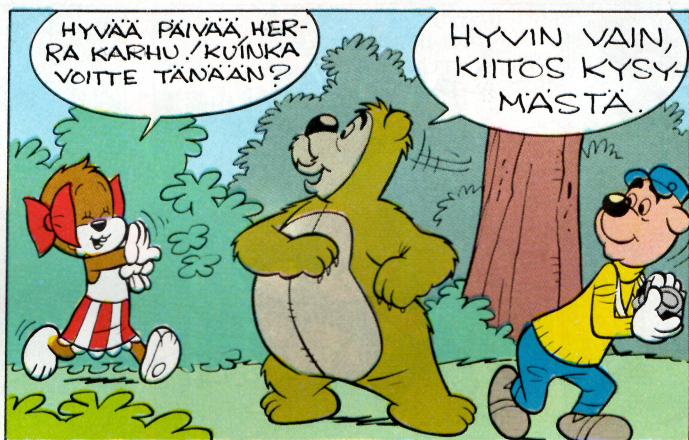
APUAAAA!
SYÖN SAUNAVIHDAN JOS TUO ON OIKEA HIRVI!
PELASTAUTU-KOON KEN VOI!

TÄTÄ MINÄ ARVE-LINKIN: SE OLI VAIN LYSTIKÄS TIEN-VIITTA!
HILPEÄN HIRVEN MAJATALO

VOITTE JO TULLA ESIIN PENSAISTA, RAUKKIKSET!

KATSOKAA! JÄTTILÄIS-KARHU!
NIIN, NYT SE KYLLÄ ON VARMASTI OIKEA!

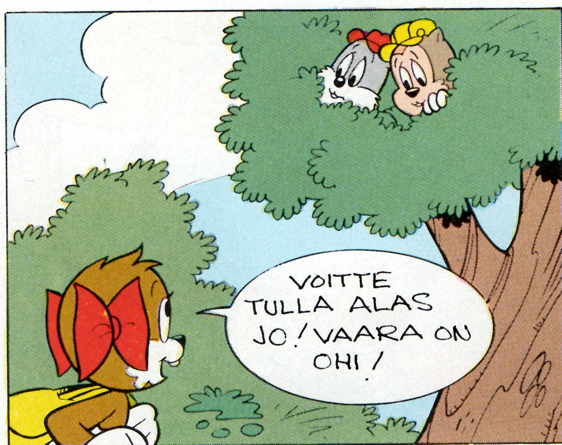

LUIKITAAN TIEHEMME, MINKÄ KINTUISTA LÄHTEE!
TULE JO, VENLA! VILLIELÄINTEN KANSSA EI OLE LEIKKIMISTÄ!

VAAN MINÄPÄ LUULEN, ETTÄ TÄMÄ KARHU YMMÄRTÄÄ HYVIN LEIKKIÄ!

HYVÄÄ PÄIVÄÄ, HERRA KARHU! KUINKA VOITTE TÄNÄÄN?
HYVIN VAIN, KIITOS KYSYMÄSTÄ.

ASETUHAN KARHUTURKKISEN YSTÄVÄNI VIEREEN...
...NIIN OTAN SINUSTA HIENON KUVAN.

JA SINÄ SAATKIN KUVAN AIVAN ILMAISEKSI!

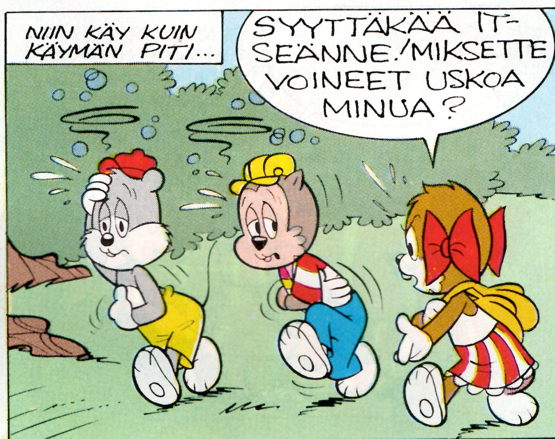

VOITTE TULLA ALAS JO! VAARA ON OHI!

AJATELKAAS! KARHU TARJOSI MINULLE MEHUA JA HÄNEN KAVERINSA OTTI MEISTÄ KUVAN!

ENTÄ SITTEN? KAI KENELLÄ HYVÄNSÄ ON LUPA EREHTYÄ!

NYT ONKIN PIENEN VÄLIPALAN AIKA, LAURI!

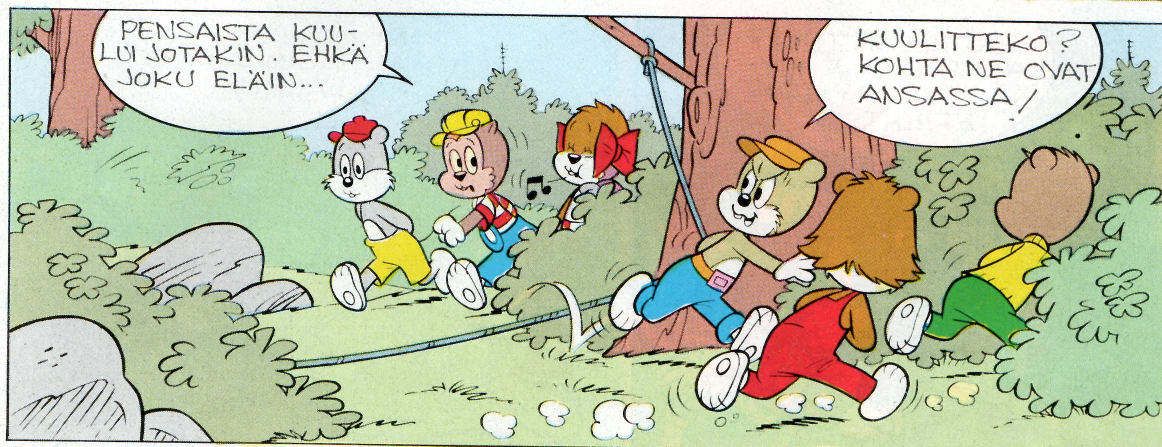

VAROKAA NOITA MARJOJA! NE EIVÄT OLE SYÖTÄVIÄ!
ÄH, MITÄ SINÄ TIEDÄT SYÖTÄVISTÄ MARJOISTA?

NIIN KÄY KUIN KÄYMÄN PITI...
SYYTTÄKÄÄ ITSEÄNNE! MIKSETTE VOINEET USKOA MINUA?

VEKKULI, VENLA JA LAURI! NYT TULI LYSTIÄ, KAVERIT!

NE KULKEVAT SUORAAN ANSAAMME KOHTI! TULKAA!

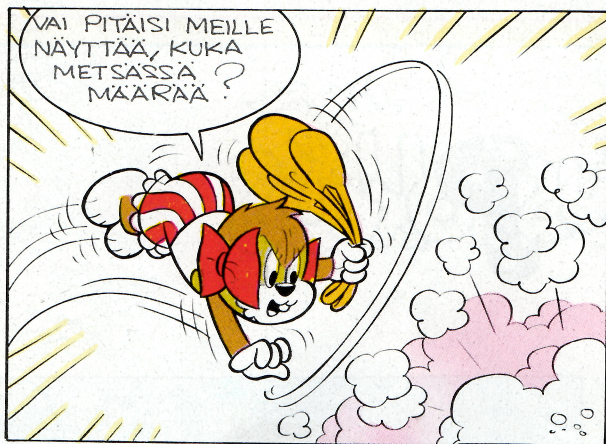

JA KUN OLEMME SAANEET NE KIINNI, NIIN ANNAMME NIILLE KÖNIIN!

PENSAISTA KUULUI JOTAKIN. EHKÄ JOKU ELÄIN...
KUULITTEKO? KOHTA NE OVAT ANSASSA!

LOPETA! METSÄSSÄ EI VIHELLETÄ!
EI NIIN, TÄÄLLÄ ON KATSOTTAVA MIHIN JALKANSA LASKEE...

APUA! TÄMÄ ON ANSA, VEKKULI!

RÄMÄPÄÄN POJAT, NE ILKIMYKSET!
KIMPPUUN VAIN! ISÄN KÄDESTÄ!
NÄYTETÄÄN NIILLE, KUKA TÄÄLLÄ METSÄSSÄ MÄÄRÄÄ!

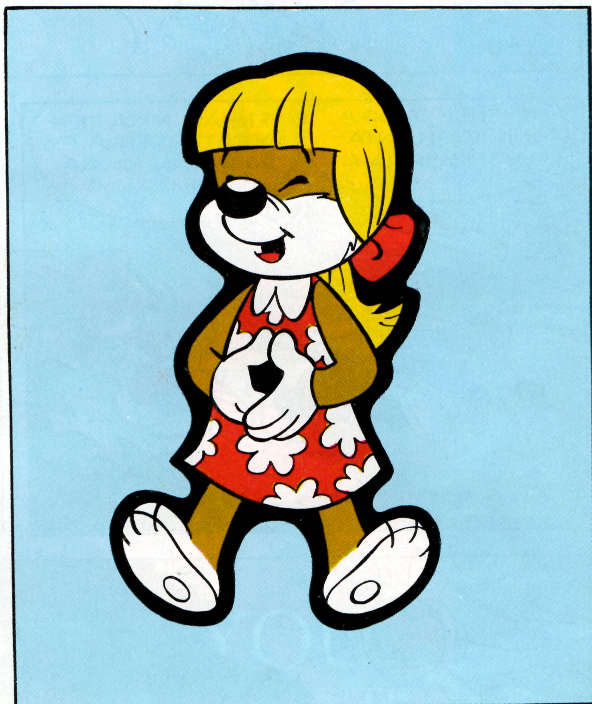
HEIPÄ HEI! OLIMME PIENELLÄ RETKELLÄ METSÄSSÄ!

NÄITKÖS TUOTA? VENLA ON PIRTEÄ KUIN PEIPPONEN JA POJAT VALLAN NÄÄKÄLLÄÄN!

LOPPU

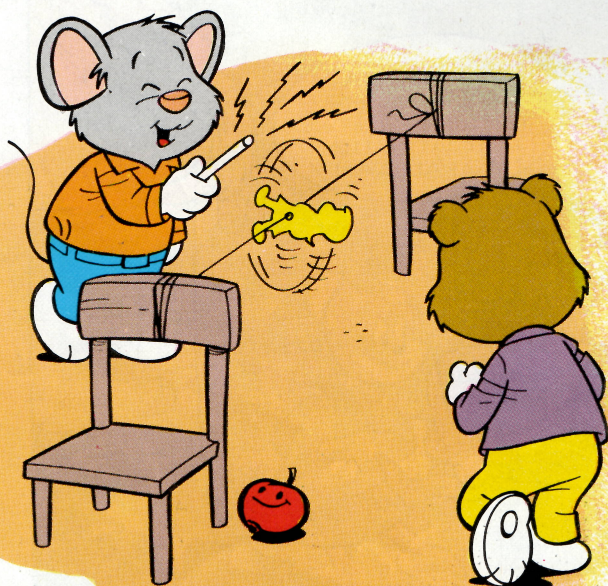

HOKKUSPOKKUS

NUORALLATANSSIJATYTTÖ

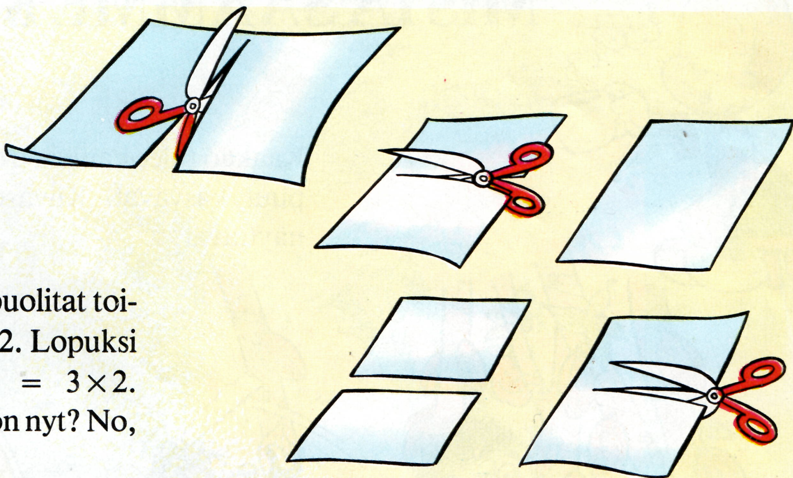
Oikealla näet kuvan hauskannäköisestä pikkutytöstä. Jäljennä kuva vaikkapa hiilipaperin avulla ohuelle paperille ja väritä kauniisti. Jos käytät vesiväriä, anna kuvan kuivua kunnolla. Leikkaa sitten tyttö irti paperista ja pistä nuppineulalla pieni reikä aivan tarkkaan tuohon mustaan pisteeseen, joka on tytön kämmenten keskellä.

Pujota nyt pitkä naru reiän läpi. Pingota naru kahden tuolin väliin siten kuin kuvasta näet. Hankaa sitten vaikkapa kynää tai muovista viivotinta villakankaaseen ja kosketa kevyesti nuorallatanssijatytön jalkoja sillä, niin näet mikä vauhti tyttöön tulee!

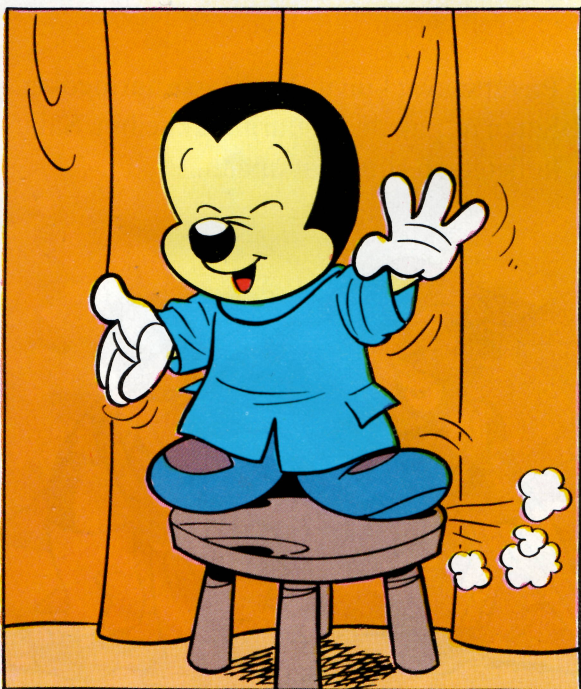
3×2=4 — MIKÄ OLI TODISTETTAVA

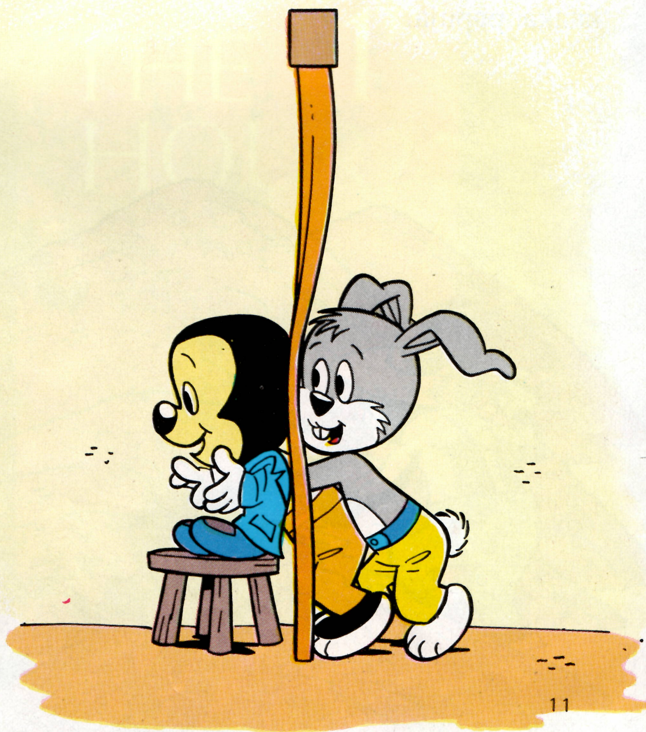
Totta kai kaikki tietävät, että 3×2 = 6. Mutta tässä tempussa siitä tuleekin 4. Ota paperi ja sakset. Leikkaa paperi keskeltä kahtia = 1×2. Sitten puolitat toisen puolikkaan paperia, siis 2×2. Lopuksi puolitat toisenkin puolikkaan = 3×2. Montako paperipalasta sinulla on nyt? No, neljähän niitä on!

ESITTÄKÄÄ KÄÄPIÖTEATTERIA

Tähän temppuun tarvitset verhon ja pienen jakkaran. Ja apulaisen myös, ilman apulaista tämä temppu ei onnistu. Pue sukat ja kengät käsiisi ja nojaa käsilläsi jakkaraan. Apulaisesi seisoo takanasi ja ojentaa kätensä sinun olkapäittesi yli. Hän on vetänyt käsiinsä takin, mutta sen täytyy olla takaperin, niin että kaulus on sinun leukasi alla. Nyt voi kääpiöteatteri alkaa! Näyttää mahdottoman hassulta, kun kääpiön kädet ja jalat liikkuvat täysin toistensa liikkeistä riippumatta. Mutta teidän on varmaan paras harjoitella ensiksi, niin esityksestänne tulee tosi menestys!

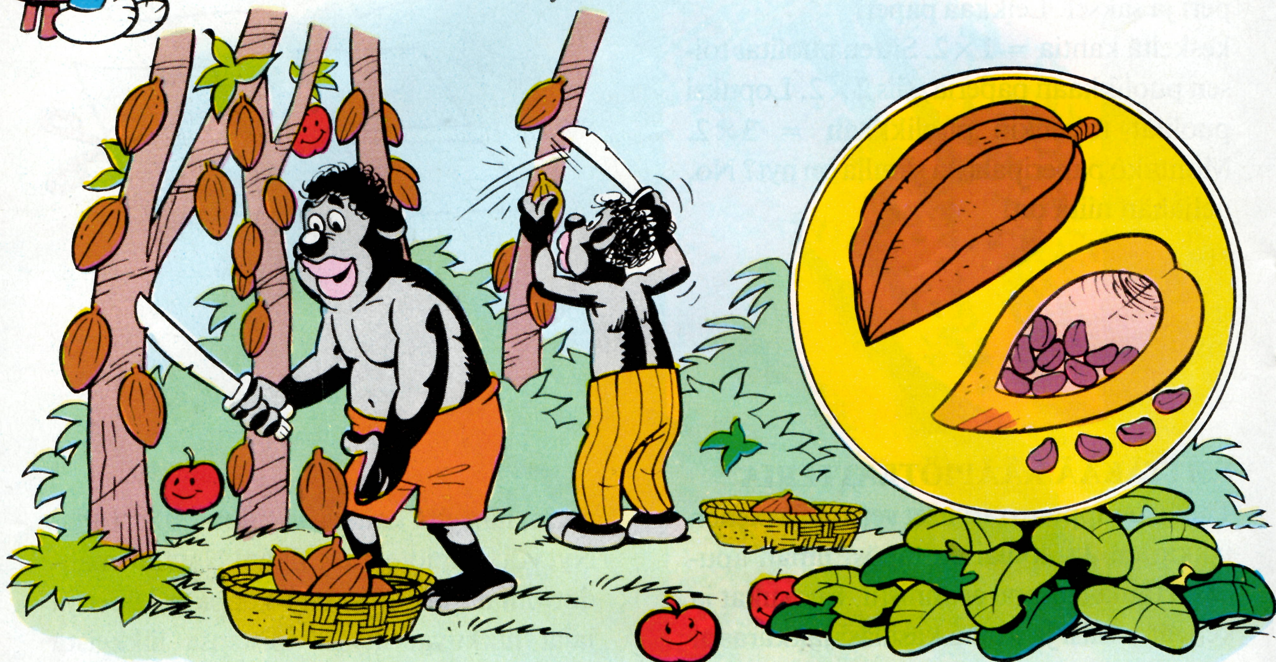

MISTÄ SAAMME KAAKAOMME?

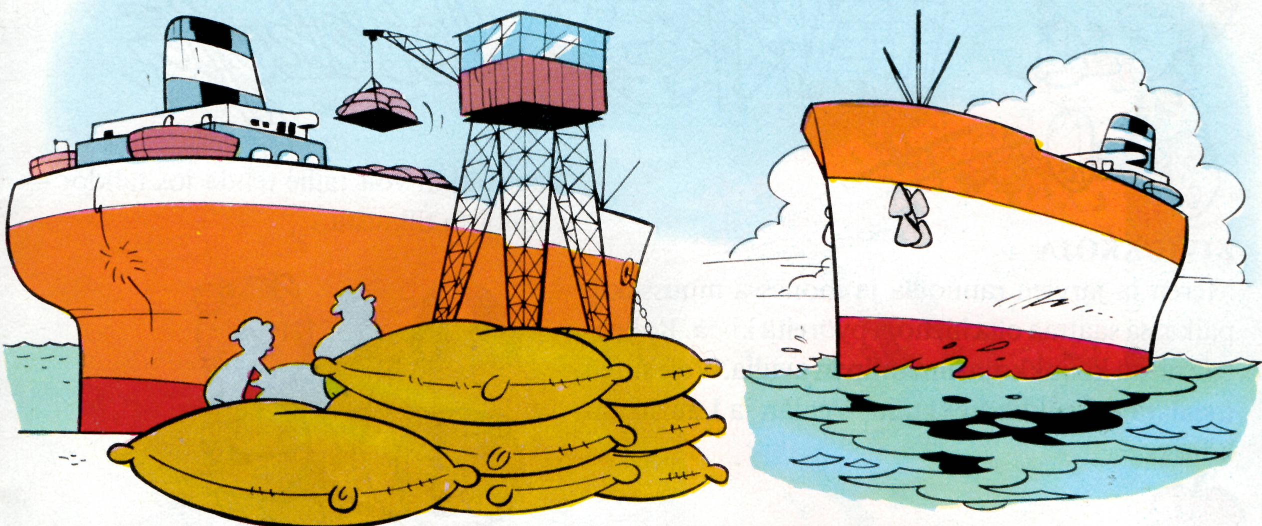
Kaakao tulee kaukaa trooppisista maista, missä kaakaopuut kasvavat. Kuvasta näet, miltä kaakaohedelmät näyttävät.

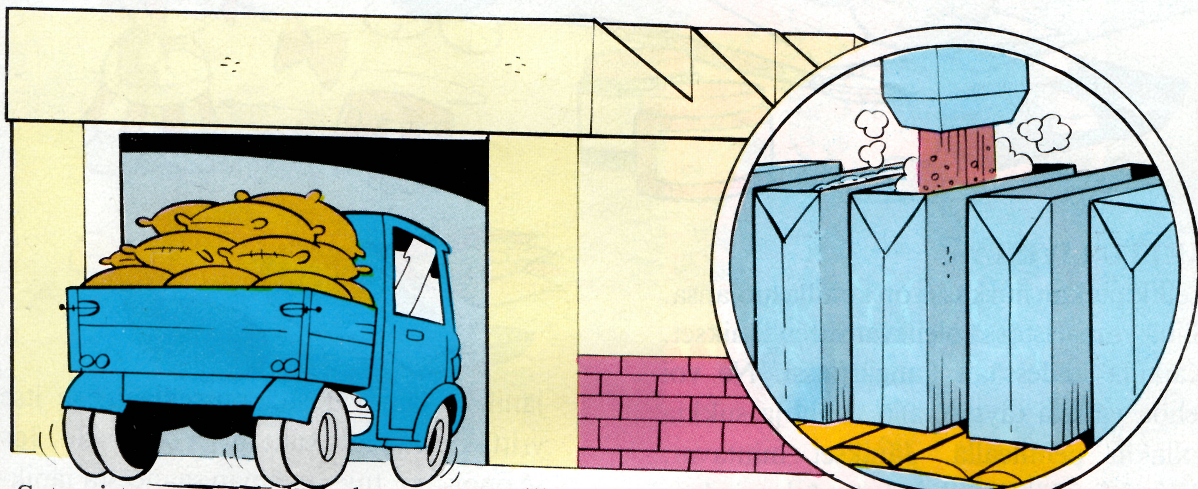
Kaakaopuita on jättisuurilla viljelmillä. Elonkorjuun aikaan korjataan vuorittain kaakaopapuja.

Pavut saavat kuivua kuumassa auringossa. Sitten ne pakataan suuriin säkkeihin. Säkit kuljetetaan sitten satamaan.

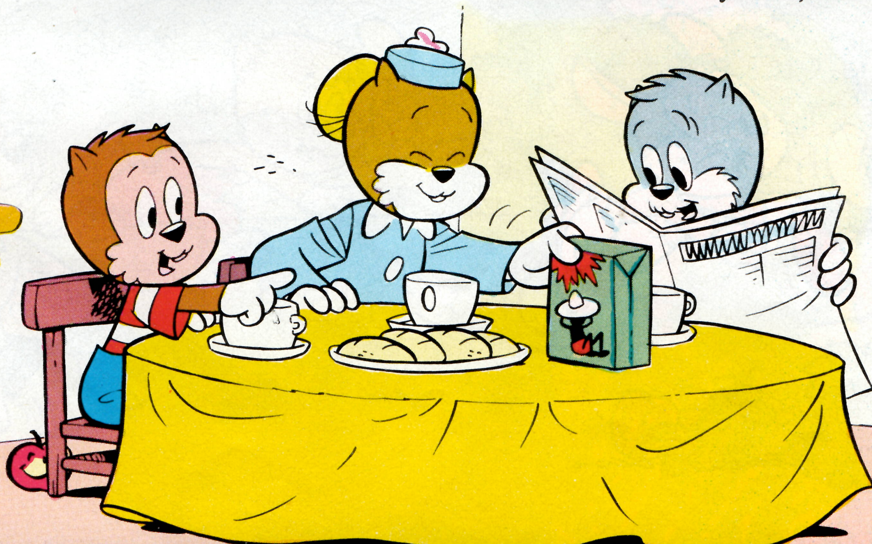

Nosturit lastaavat säkit rahtilaivoihin, jotka kuljettavat kaakaopavut satamiin eri puolille maailmaa.

Satamista pavut viedään kuorma-autoilla paahtimoihin, joissa ne puhdistetaan, paahdetaan ja jauhetaan kaakaojauheeksi.

Lopuksi kaakao paketoidaan ja toimitetaan kaupan kautta kotiin Vekkulille ja sinullekin. Kupillinen kuumaa kaakaota maistuukin hyvältä, vai mitä?

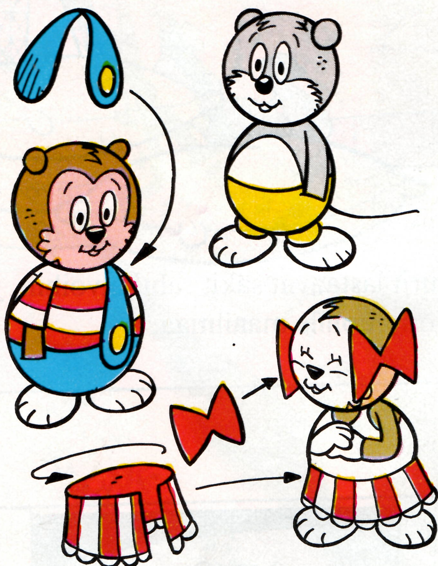

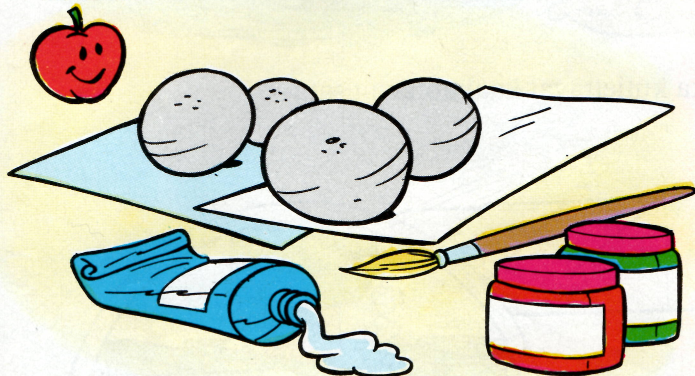
LEIKKEJÄ leikkejä

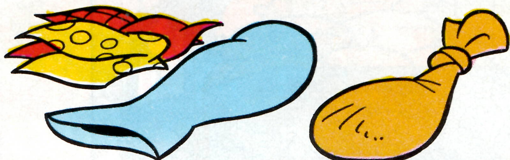
Vaatteetkin voit niille tehdä jos tahdot — vanhoista tilkuista.

KIVIUKKOJA

Meren ja järvien rannoilla ja monessa muussakin paikassa saattaa olla hienoja pyöreitä kiviä. Rakentele niistä kiviukkoja liimantipan avulla. Voit sitten maalata ne vaikka Vekkulin, Venlan ja Laurin näköisiksi.

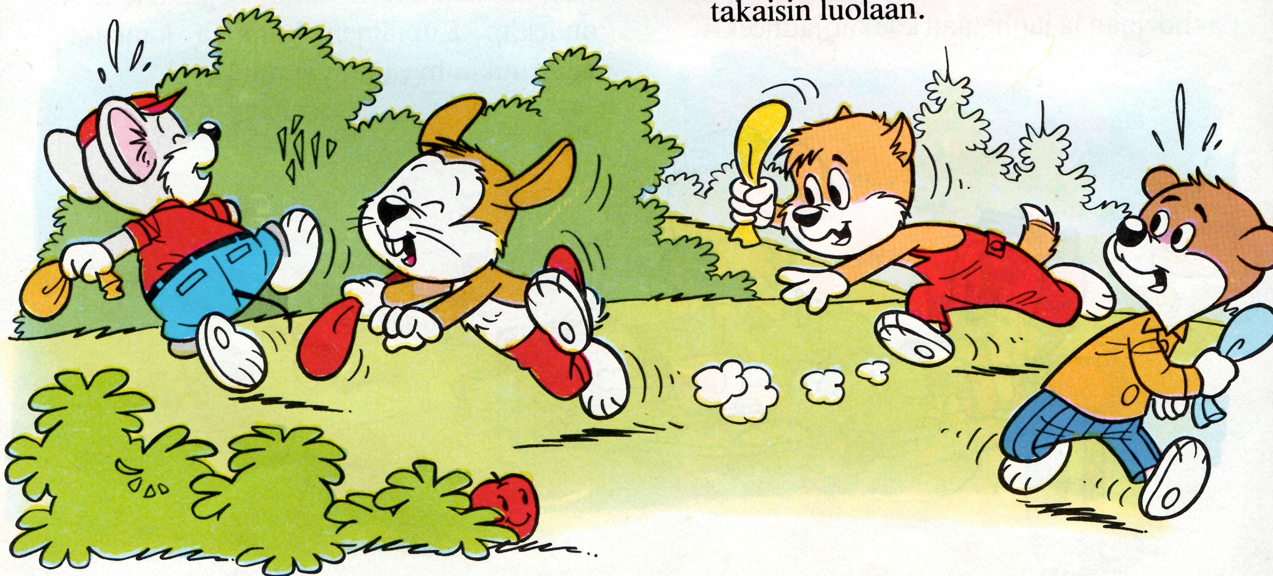

KETTU LIVISTÄÄ

Leikkipaikan nurkassa on ketulla luolansa. Siinä ympäristössä oleilevat sitten jänikset. Kaikilla kädessään kangaspussi. Ne voi tehdä vaikka täyttämällä vanhoja sukkia jollakin pehmeällä. Jänikset huutavat: ''Kettu livistää!'' Silloin kettu tulee, ja kun jänikset läimivät sitä pusseillaan, se itse yrittää lyödä jotakuta niistä omallaan. Jos se onnistuu, tulee osuman saaneesta jäniksestä kettu, ja kaikki ajavat sen pusseillaan takaisin luolaan.

JÄYKKÄ KAVERI

Osanottajat istuvat kehässä lähellä toisiaan. Kehän keskellä seisoo jäykkä kaveri jalat yhdessä ja käsivarret tiukasti sivuilla. Hän pysyy suorana kuin tikku. Hän kaatuu taaksepäin, joku ottaa hänet käsillään vastaan ja sysää pystyyn taas — edes ja takaisin. Ja koko ajan hänellä on jalat tukevasti maassa.

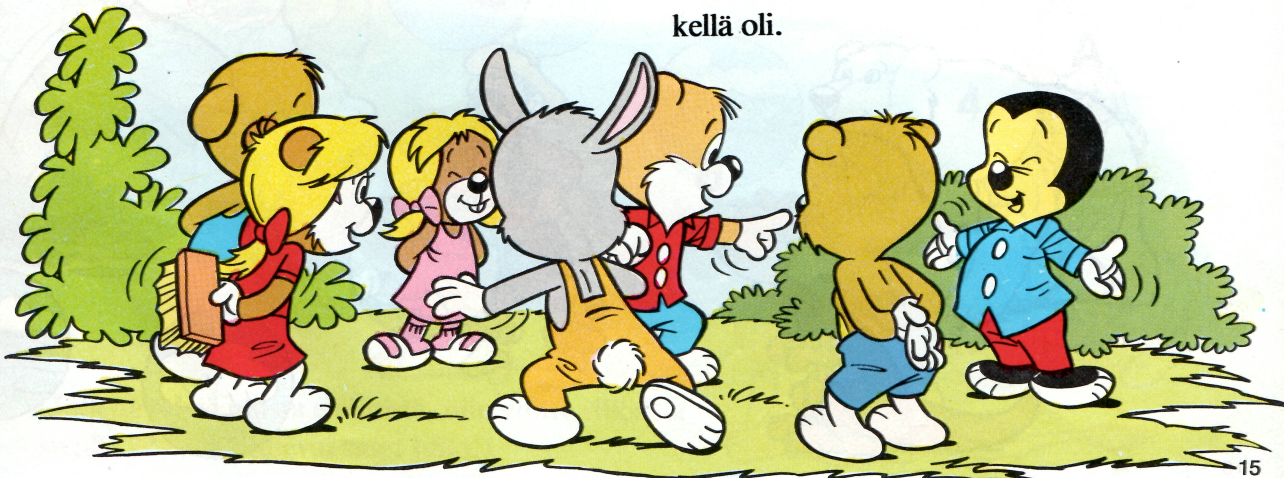

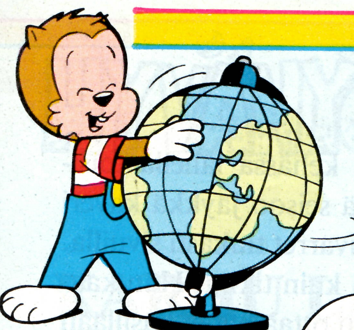
HERNEENPOIMINTA

Jokaisella osanottajalla on edessään kaksi lautasta. Toisella lautasella on tuoreita herneitä tai marjoja. Sama lukumäärä tietysti! Herneet on poimittava yksitellen nuppineulalla ja siirrettävä toiselle lautaselle. Tai jos saatavissa on kovia herneitä, niitä voi yrittää näpäyttää jollakin sopivalla tikulla toiselle lautaselle. Kuka ehtii ensin valmiiksi?

KENELLÄ ON HARJA?

Leikkijät muodostavat piirin, mutta yksi saa seistä keskellä ja arvata, kenellä on harja selkänsä takana. Harjaa on kierrätettävä pitkin piiriä niin huomaamattomasti kuin suinkin. Kun arvaaja on arvannut oikein, saa keskelle mennä se jolla harja sillä hetkellä oli.

Maailman ympäri

1

2

A

B

Tähän peliin tarvitaan noppa ja nappi tai vastaava pelinappulaksi kullekin. Matka maailman ympäri alkaa lähtöpisteestä, ja pelinappulaa siirretään koko ajan nuolten suuntaan. Se, joka pysähtyy valkeaan ympyrään, saa seistä siinä yhden heittovuoron ajan ja kertoa jotakin maasta johon on tullut. Hänen on myöskin valittava siihen paikkaan kuuluva eläin noista kartan alareunaan piirretyistä eläimistä. Lisää sääntöjä voitte keksiä itse mielenne mukaan!

LÄHTÖ

3

4

C

D

(Jollette selviä noista eläimistä, niin voitte vilkaista sivulle 22, siellä tulevat salat julki!)

HYVÄNYÖN-satu

KARHU LAPSENVAHTINA

Suuren metsän laidassa asuvat Kirsti ja Antero vanhempiensa ja neljän enonsa kanssa.

Hauskinta Kirstin ja Anteron mielestä on lähteä metsään marjoja poimimaan. Ja tänään he ovat päättäneet mennä poimimaan kumpikin korillisen mustikoita. He tahtovat ilahduttaa kotiväkeä pienellä yllätysjuhlalla.

Mutta ken on joskus poiminut mustikoita tietää ettei se työ aivan vaivatonta ole. Pienet marjat täyttävät korin kovin hitaasti. Sitäpaitsi ne ovat niin hyviäkin, että niitä livahtaa aika lailla marjanpoimijain vatsaan. Kirsti ja Antero poimivat poimimistaan eivätkä huomaa joutuvansa yhä syvemmäs metsään.

— Nyt minun korini on kohta täynnä, sanoo Kirsti. Ja alkaa tulla jo hämärä, meidän pitää palata kotiin.

— Joo, lähdetään menemään tuohon suuntaan, Antero vastaa.

— Ei sinne, se on väärä suunta. Me tultiin tuolta päin, minä muistan, tuumaa Kirsti.

Mutta hetken kuluttua lapset huomaavat joutuneensa eksyksiin. He ottavat toisiaan kädestä, eikä siinä ole itkukaan kovin kaukana.

Siinä seistessään he kuulevat rapinaa pensaista. Kirsti kirkaisee pelosta.

— No hei, he kuulevat mörisevän äänen sanovan. Minkä takia te olette pahalla mielellä? Onko sattunut jotakin ikävää?

— On, me eksyttiin metsään, lapset vastaavat yhdestä suusta.

— Ai, ei sen pahempaa? karhu naurahtaa. Siinä tapauksessa voitte kuivata kyynelenne. Edessänne seisoo maailman paras lapsenvahti. Tulkaa perästä!

Ja niin kulkevat Antero ja Kirsti aivan karhun kantapäillä. Metsään on tullut näes jo aivan pimeä. Sitä paitsi lapsia paleltaa, ja nälkäkin jo on.

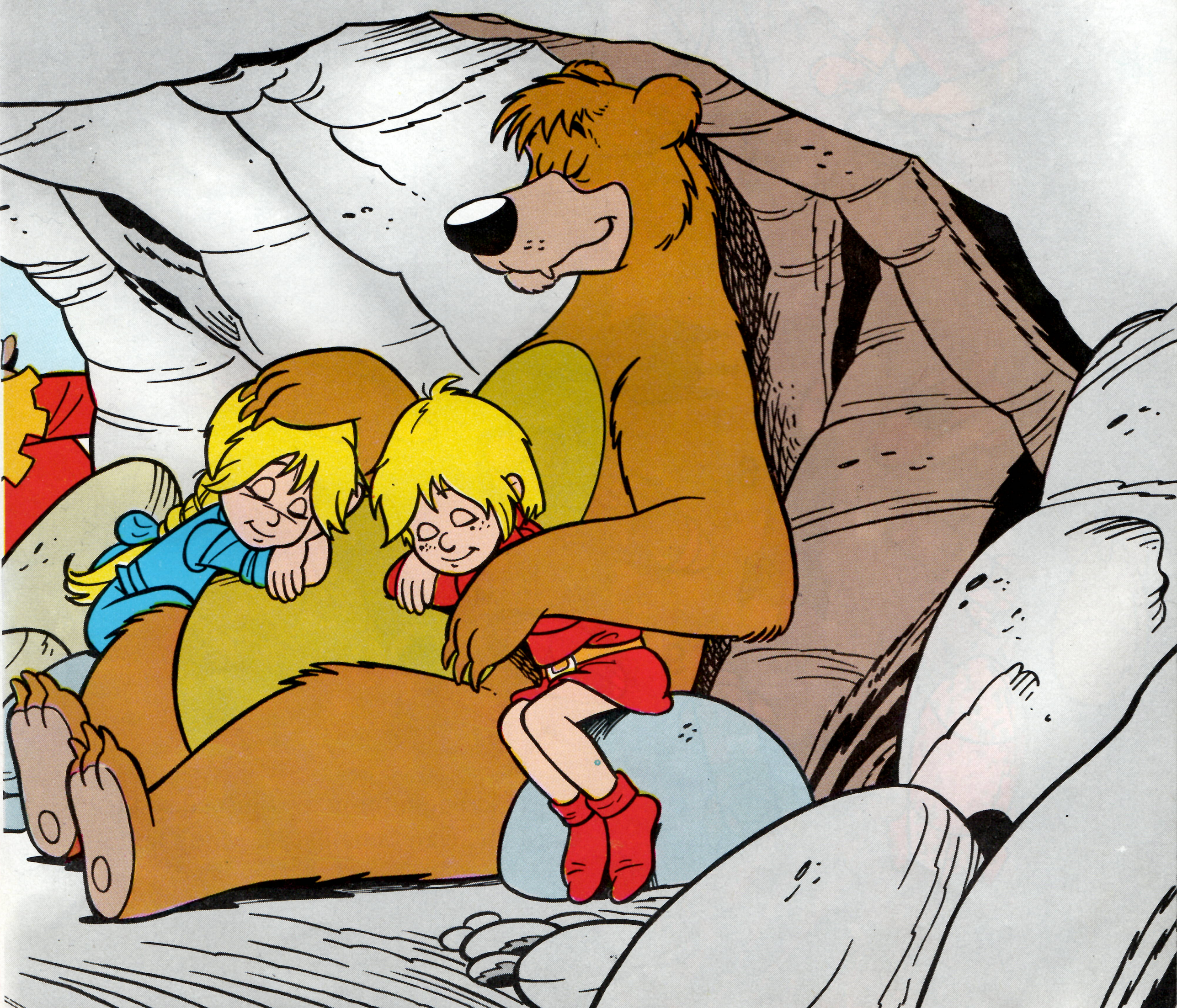
— Tässä minä asun, karhu mörisee, kun he ovat päässeet suuren luolan tykö. Poimikaa minulle avuksi muutama oksa, niin minä näytän kuinka omenoita paistetaan. Ja karhu kaivaa talvivarastostaan esille kasan omenoita.

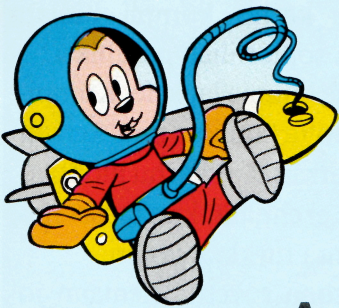
Anterolla ja Kirstillä on niin hauskaa että he unohtavat olla peloissaan. Kun he ovat syöneet kylläkseen, karhu kömpii luolan nurkkaan. Sen selkä sopii siihen parahiksi.

— Tulkaa tänne, se huutaa lapsille. Kömpikää tähän kahta puolta minua, niin kerron teille sadun. Olipa kerran . . ., karhu aloittaa. Mutta pitemmälle se ei ennätä, kun lapset nukahtavat sen lämmintä turkkia vasten.

Sillä välin on kotona ruvettu olemaan jo kovasti levottomia. Ne neljä enoa ovat ottaneet lyhdyt ja jousen ja lähteneet etsimään lapsia. Lopulta he hyvin myöhään illalla joutuvat luolalle.

— Katsokaa tuonne! huutaa viiksekäs Jaska-eno. Enkös minä sitä sanonut! Karhu, metsän paras lapsenvahti, on ottanut lapset hoteisiinsa. Annetaan heidän nukkua sen luona aamuun asti!

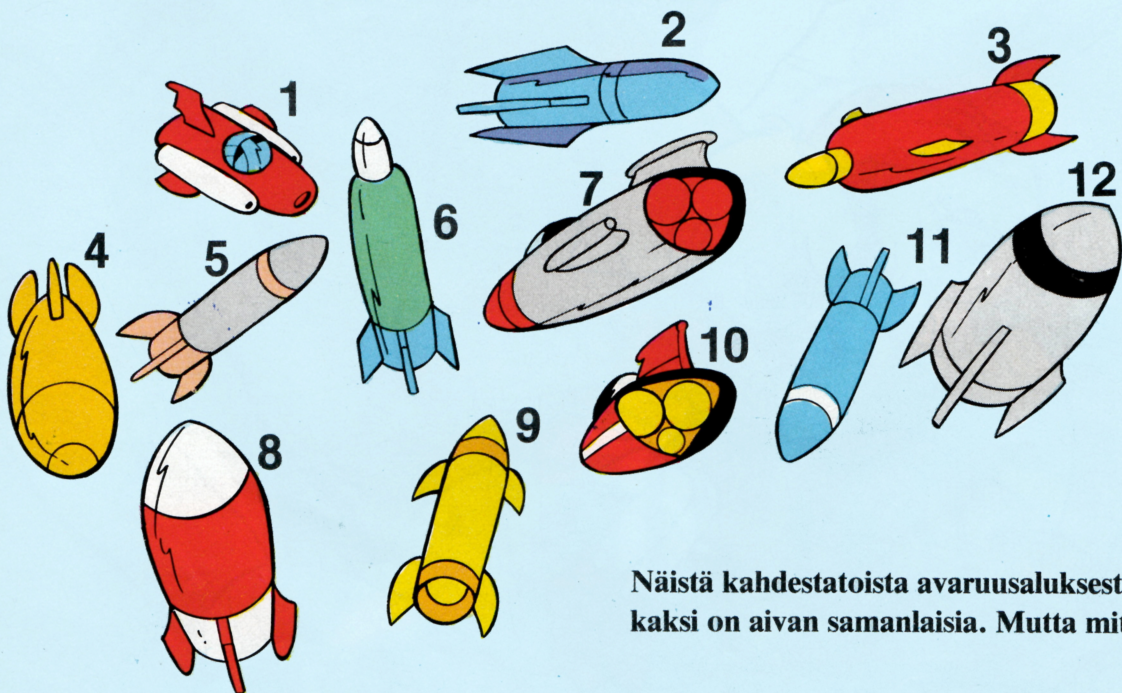
Avaruusaluksia . . .

Kolme astronauttia leijailee avaruudessa. He haluaisivat päästä kuuhun, mutta vain yhden on onnistunut saada sinne yhteys. Kenen?

B

A

C

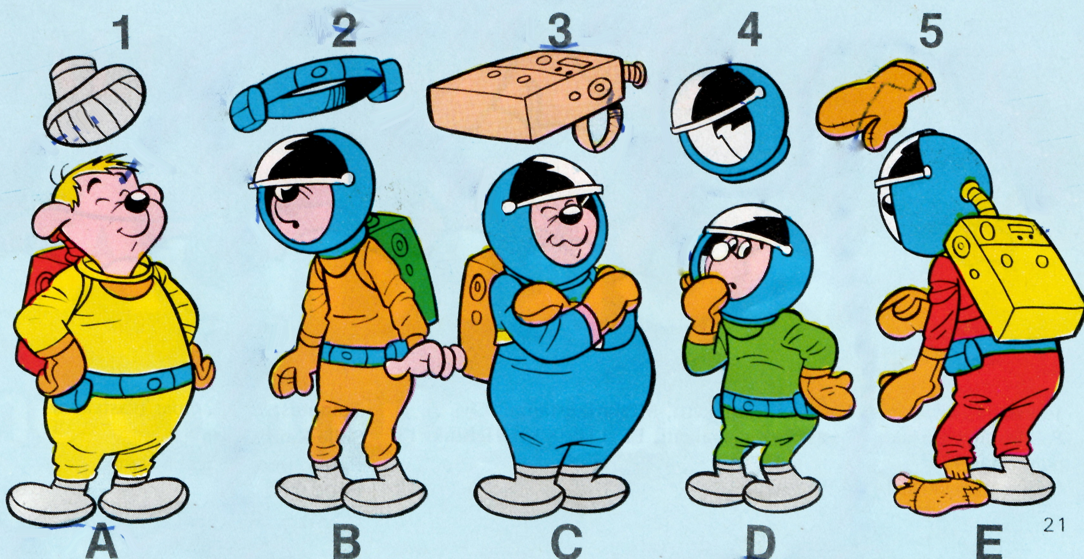

Näistä kahdestatoista avaruusaluksesta kaksi on aivan samanlaisia. Mutta mitkä?

Avaruusalukset, astronautit, meteorit, satelliitit, tähdet ja planeetat — niitä kaikkia avaruudessa on. Mutta tässä on kuusi esinettä, jotka eivät sinne oikein kuulu. Mitkä ne ovat?

Ovatko astronautit valmiita lähtöön? Eivät ikävä kyllä ole. Jokaisella on nimittäin varustuksissaan jokin puute. Katso, mikä tässä näkyvistä varusteista keneltäkin puuttuu: yhdistä oikea numero oikeaan kirjaimeen.

(Ratkaisut sivulla 22.)

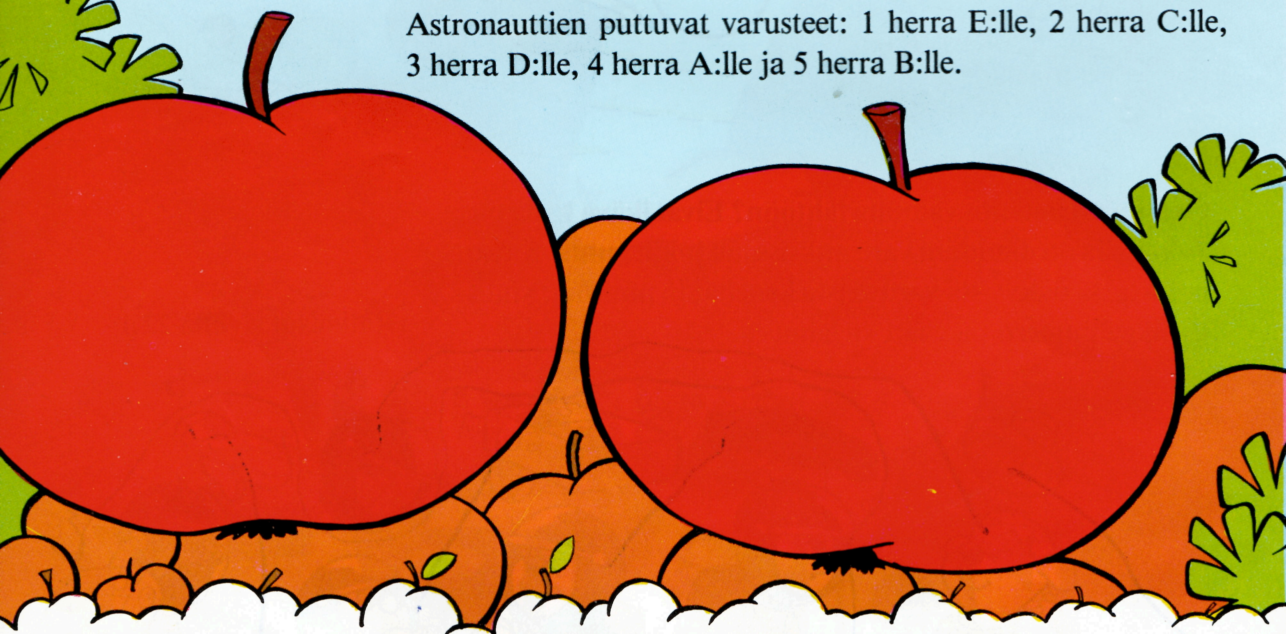
RATKAISUT

Sivulta 2:
15 omenaa, 3 päärynää, 3 kurkkua ja 5 kurpitsaa. Ne muut 14 omenaa ovat sivuilla 10 (1), 12 (5), 13 (1), 14 (2), 15 (1), 17 (2) ja 21 (2).

Sivuilta 16—17:
A on jääkarhu ja kuuluu ympyrään 1.
B on kenguru ja kuuluu ympyrään 4.
C on piisoni ja kuuluu ympyrään 2.
D on jalopeura ja kuuluu ympyrään 3.

Sivuilta 20—21:
Astronautti B laskeutuu kuuhun.
Alukset 5 ja 11 ovat samanlaisia.
Lintu, jalkapallo, hattu, torttu ja omenat (2 kpl) eivät oikein sovi avaruuteen.
Astronauttien puttuvat varusteet: 1 herra E:lle, 2 herra C:lle, 3 herra D:lle, 4 herra A:lle ja 5 herra B:lle.

Julkaisija: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, Mestarikustannus Oy
Postiosoite: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, PL 124, 00121 Helsinki 12, puh. 90-649421
Osoite: Bulevardi 14 A, Helsinki

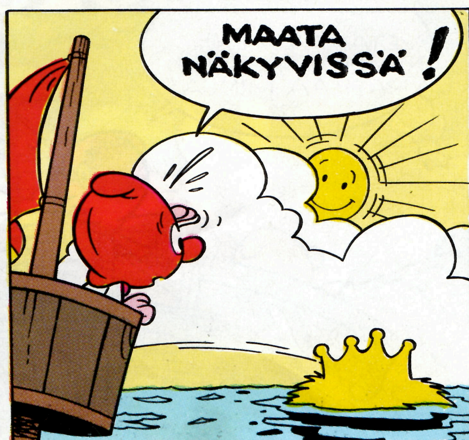
Toimitus: Jorma Opas (vastaava)
Soile Kaukoranta
Paino: Intergrafica, Milano
ISSN 0357-5152

VEITIKAT

SANOKAA MITÄ SANOTTE, MUTTA MINÄ AINAKIN USKON MERENJUMALA POSEIDONIIN!

OLETKOS IHAN KAHELI? EI TARUOLENTOJA OLE OLEMASSA!

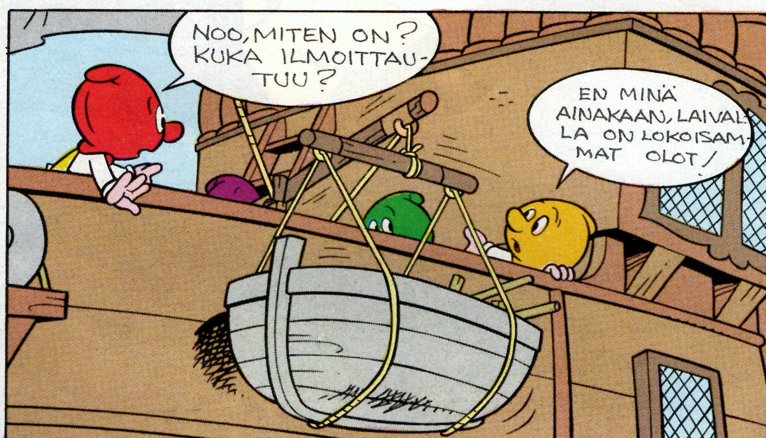

NAURAKAA TE VAIN! MINÄ TIEDÄN ETTÄ HÄN ON OLEMASSA.

MAATA NÄKYVISSÄ!

KAPTEENI! TUOLLA ON SAARI KESKELLÄ MERTA!

MERKILLISTÄ! EI TÄÄLLÄ MERIKORTIN MUKAAN PITÄISI OLLA MINKÄÄNLAISTA SAARTA.

TUO SAARI ON TUTKITTAVA! TARVITSEN KAKSI VAPAAEHTOISTA!

NOO, MITEN ON? KUKA ILMOITTAUTUU?
EN MINÄ AINAKAAN, LAIVALLA ON LOKOISAMMAT OLOT!

SITÄ EI OLISI PITÄNYT SANOA. NYT SAAN VIELÄ SOUTAAKIN!
HMM... TUO SAARI ON TOSIAAN SANGEN KUMMALLINEN...

VETÄKÄÄ VENE MAIHIN JA SEURATKAA MINUA!

VAIVALLOISTA MAASTOA! TÄYTYY OIKEIN KAMPPAILLA ETEENPÄIN PÄÄSTÄKSEEN!

APUA! MINÄ HUKUN TÄHÄN RUOHOMEREEN!
VIIDAKKO KÄY YHÄ LÄPITUNKEMATTOMAMMAKS! KAPTEENI!

PONNISTELKAA TÄNNE MINUN LUOKSENI! MEIDÄN ON PYSYTELTÄVÄ YHDESSÄ!

VIELÄ LÄHEMMÄS! MEIDÄN ON PIDETTÄVÄ TOISISTAMME KIINNI!
MINÄ TAHDON LAIVALLE TAKAISIN! OLE NIIN KILTTI!

HÖPSIS! ME EMME SAA LUOVUTTAA, VEITIKAT!
OOOH, EMME SELVIYDY TÄSTÄ IKINÄ...

VIIDAKKO NIELEE MEIDÄT!
HIRMUINEN KOHTALO!

ÄLKÄÄ ANTAKO PERIKSI! VEITIKKA PÄRJÄÄ AINA!
KENTIES, MUTTA EI IHAN MISSÄ HYVÄNSÄ!

KATSOKAA! TÄSSÄ ON EDESSÄ HOHTAVA SEINÄ!

NYT TULI TOSI ETEEN! TUON YLI EMME PÄÄSE IKINÄ!

MEIDÄN ON TEHTÄVÄ VEITIKKA-TIKKAAT!

ETTEKÖ VOISI MITENKÄÄN SAADA ITSEÄNNE KEVY-EMMIKSI?
MIKÄS SIINÄ, MUTTA MITEN SE KÄY PÄINSÄ?
OLKAA VALMIINA! NYT TEEN TIIKERINLOIK-KAUKSEN!

OLENKO NYT TAR-PEEKSI KEVYT, KAPTEENI?
VOI SINUA PUUPÄÄTÄ!

ONNI, ETTÄ VEITI-KOILLA ON NIIN KOVAT KALLOT!

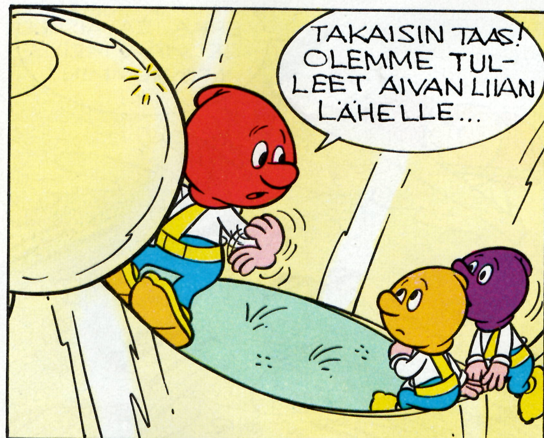

MINNE OLEM-ME MAHTANEET JOUTUA?
EN TIEDÄ! MUTTA TÄMÄ TUNTUU KIVI-KOVALTA.

TOISELLA PUOLELLA KASVILLISUUTTA OLI LIIKAAKIN, JA TÄÄLLÄ EI KASVA KUIN PARI HASSUA KORTTA...
JA KAIKEN YMPÄ-RILLÄ TUO HOHTAVA MUURI... KÄSITÄT-TEKÖ TE TÄTÄ?

OOH! TUO PALLO TUOLLA YLHÄÄLLÄ LOISTAA KUIN KULTAINEN AURINKO!

TÄSTÄ ON OTETTAVA SELKO!
EI AINAKAAN MINUN TAKIANI MILLÄÄN MUOTOA...

SE TUNTUU OLEVAN AITOA KULTAA! MITEN TÄMÄ VOI OLLA MAHDOLLISTA?

TAKAISIN TAAS! OLEMME TULLEET AIVAN LIIAN LÄHELLE...

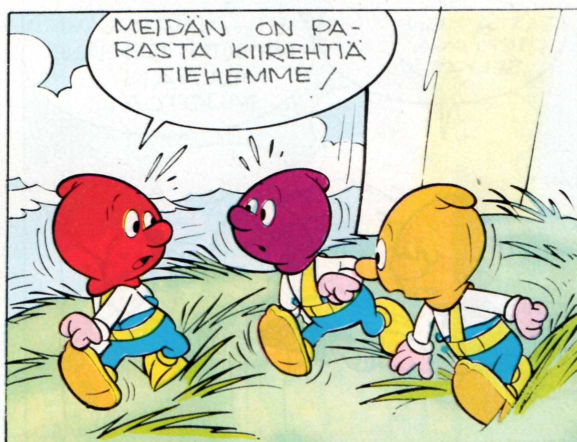

TARKOITATKO, ETTÄ KÄSITÄT TÄSTÄ JOTAKIN, KAPTEENI?
REHELLISESTI SANOEN: KÄSITÄN!

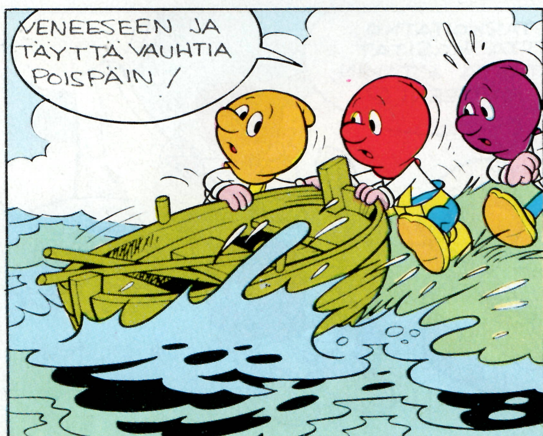

KAIKKI TURHAAN! YHTÄ HYVIN OLISIMME VOINEET JÄÄDÄ LAIVAAN...

...JA TUTKIA TÄTÄ SALAPERÄISTÄ SAARTA ETÄÄMPÄÄ! MITÄ NYT?
SAARI LIIKKUU! SE JÄRISEE!

TUNTUU AIVAN KUIN SE KOHOAISI!
ELÄVÄ SAARI... ONKO SELLAISIA OLEMASSA?

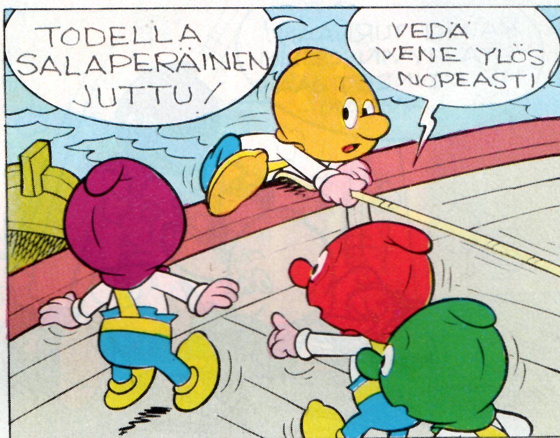

MERI ON TÄYNNÄ SALAISUUKSIA, RAKKAAT VEITIKKANI.
MAA JÄRISEE JALKOJEN ALLA...

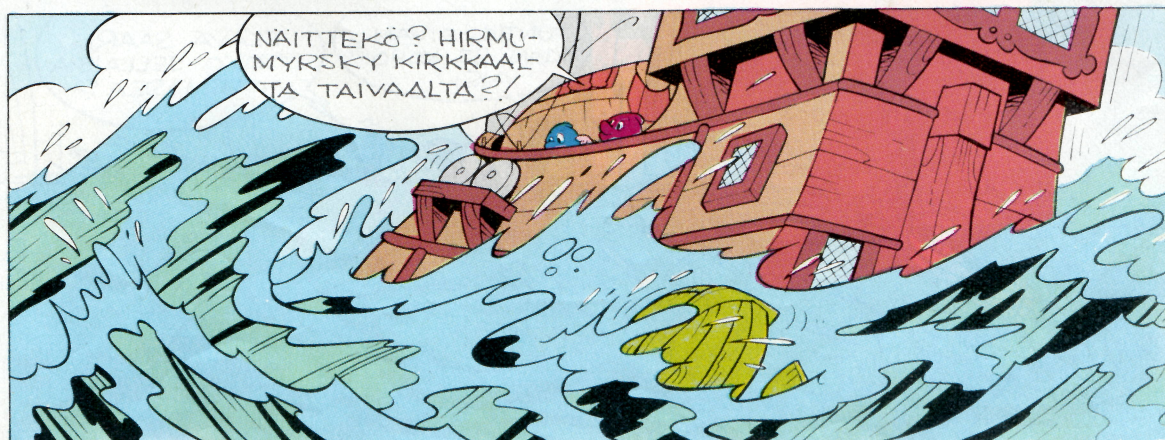

MEIDÄN ON PARASTA KIIREHTIÄ TIEHEMME!

VENEESEEN JA TÄYTTÄ VAUHTIA POISPÄIN!

EHKÄ SALAISUUS SELVIÄÄ MEILLE MYÖHEMMIN...

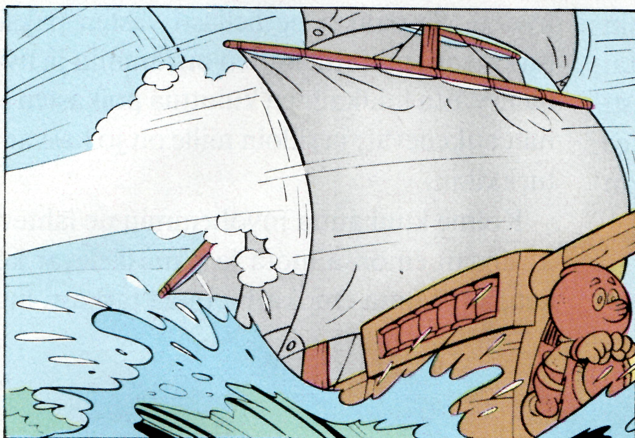

NOPEASTI! LAINEET ALKAVAT KÄYDÄ KORKEINA!
KUMMALLISTA... TUULTA EI TUNNU!

TODELLA SALAPERÄINEN JUTTU!
VEDÄ VENE YLÖS NOPEASTI!

NÄITTEKÖ? HIRMUMYRSKY KIRKKAALTA TAIVAALTA?!

KIITOS, POSEIDON! KYLLÄ KAIKKI NYT TAJUAVAT, ETTÄ SINÄ OLET OLEMASSA!

LOPPU

Karhu

Kun lehdet putoavat puista ja alkaa tulla talvi, valmisteleiksen karhuemo pitkää talviuntaan varten. Se valitsee hyvän paikan, mihin se voi tehdä pesän. Paikka voi olla luola tai kallionhalkeama. Sen se sisustaa huolellisesti oksilla, lehdillä ja sammalella. Sitä se ei tee pelkästään omaksi mukavuudekseen vaan poikasilleen, joita se odottaa.

Joulu- tai tammikuussa karhuemo nimittäin synnyttää poikasensa pitkän talviunen jälkeen. Pikkukarhut tulevat maailmaan kaljuina, sokeina ja aivan avuttomina. Emo tuudittaa niitä valtavissa käpälissään kuin kätkyessä. Se painaa ne hellästi vasten paksua turkkiaan, niin että niitten on lämmin ja hyvä olla. Vasta kuukauden kuluttua poikasten silmät aukenevat, ja silloin niille on jo kasvanut turkkikin.

Kolme kuukautta myöhemmin ne lähtevät toisinaan emonsa luota ja painiskelevat keskenään. Mutta emokarhu pitää tarkasti huo-

len etteivät ne vielä lähde talvipesästä. Sieltä lähdetään vasta kun emo alkaa tuntea nälkää talvilevon jälkeen. Silloin lähdetään pyyntiretkelle. Emo ottaa poikasensa mukaan joelle ja näyttää niille, ettei karhun tarvitse pelätä vettä. Pian pikkukarhut räiskyttävät ja leikkivät vedessä ja oppivat pyytämään hyppeleviä lohia.

Kun yhdeksän kuukautta on kulunut, poikaset ovat täysikasvuisia. Ne eroavat emostaan ja etsivät itselleen oman reviirin. Karhut ovat nimittäin erakoita, jotka eivät suvaitse heimolaisiaan omalla alueellaan.

Niinkuin karhunpenikat olivat olleet pieniä ja somia, niin ne ovat täysikasvuisina suuria ja ylväitä. Maakarhut saattavat kasvaa yli kahden metrin pituisiksi ja painaa jopa 350 kiloa. Karhuista on tapana sanoa joko että ne ovat pelkääväisiä ja hyväntahtoisia tai sitten että ne ovat viekkaita ja päällekäypiä. Se on niin ja se on näinkin, sillä jokainen karhu on oman luontoisensa. Sen vuoksi on kyllä viisainta väistyä syrjään karhun tieltä, sillä koskaan ei tiedä miten ne käyttäytyvät ihmisen kohdatessaan.

KARHU